

22/

ennoblidor -a adj. Que ennoblesq.

ennobliment m. Acció, efecte
d'ennobrir

7/pj.

ennobrir v. tr. fer noble (algú)
|| ⁷ Donar noblesa, dignitat, un
major valor moral. El treball
ennoblesq l'home | pron. Valgué
ennobrir-se amb el sacrifici

ennovar v. tr. fer saber (a algú)
una nova o notícia | pron. Ann-
hentar-se

ennuec m. Ennuegada

ennuegada f. Acció d'ennue-
gar-se.